

Svar (25/1 01)**Sundhedsministeren (Arne Rolighed):**

Jeg har til brug for besvarelsen anmodet Sundhedsstyrelsen og Kommunernes Landsforening om en udtalelse.

Jeg vil samtidig bemærke, at spørgsmålet ikke lader sig besvare inden for bl.a. de tidsmæssige rammer, der gælder for besvarelsen af spørgsmål stillet i henhold til forretningsordenens § 20.

Jeg vender derfor senere tilbage med et svar på spørgsmålet, som jeg vil sende til Folketingets Sundhedsudvalg og spørgeren.

Spm. nr. S 1301

Til fødevareministeren (24/1 01) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Vil ministeren forklare udsagnet i pressen om, at det er landbrugets produktionsform, der er skyld i BSE?«

Begrundelse

For det første er forskerne stadigvæk enige om, at BSE-smitten skyldes foderet eller er arveligt betinget. For det andet er der ikke pr. definition forskel på det foder, man bruger i mindre og større besætninger. For det tredje er der ingen forskel i foderprincipper, og foderet har uanset besætning gennemgået den samme kontrol. Ministeren mangler altså at komme med en saglig begrundelse for, hvorfor udtalelsen skulle have sin berettigelse. Skulle man tage ministerens udsagn for gode varer, så kan man konstatere, at lande med en stor mængde BSE-tilfælde, f.eks. England, altså må have væsentlig dårligere produktionsform end Danmark.

Svar (31/1 01)**Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):**

Først vil jeg gerne slå fast, at det ikke er den enkelte landbruger, der er skyld i BSE. Med den viden vi har i dag, er det efter min opfattelse mest sandsynligt, at årsagen til BSE er den intensive produktionsform.

Kød- og benmel har været en konkurrence-dygtig proteinkilde i forhold til vegetabiliske proteinkilder og dermed givet større økonomisk udbytte.

Landbruget må tage konsekvensen og dermed ansvaret for den produktionsform, erhvervet har valgt. Det er derfor også min opfattelse, at de byrder der knytter sig til en sådan produktionsform, må erhvervet selv dække.

Spm. nr. S 1144

Til justitsministeren (16/1 01) af:

Karsten Nonbo (V):

»Agter ministeren i anledning af brev af 14. december 2000 fra Dansk Kennel Klub at tage initiativ til en skærpet indsats mod farlige hunde, det måtte dreje sig om yderligere lovgivning, bedre håndhævelse af gældende regler om øretatovering eller håndhævelse af hundelov eller politivedtægter?«

Begrundelse

Ministeren har i brevet modtaget forslag fra Dansk Kennel Klub om at revidere bekendtgørelsen om mærkning og registrering af hunde, revidere hundelovens § 6, udfylde dyreværnslovens § 11 med en bekendtgørelse om forbud mod hundekampe, og ophæve den gældende, men uanvendelige, bekendtgørelse om farlige hunde. Der anmodes derfor om en tilkendegivelse, om ministeren tager initiativ i anledning af henvendelsen.

Svar (25/1 01)**Justitsministeren (Frank Jensen):**

1. Hundeloven giver allerede i dag politiet en række muligheder for at gribe ind over for bid-ske eller glubske hunde.

Efter hundelovens § 6, stk. 1, skal besidderen af en hund træffe de fornødne foranstaltninger for at forebygge, at hunden volder andre skade. Overtrædelse af bestemmelsen straffes med bøde, jf. hundelovens § 12, stk. 1, jf. § 6, stk. 1.

Har hunden tidligere forårsaget skade, hvorfor dens daværende besidder er ifaldet bøde- eller erstatningsansvar i henhold til dom, vedta-